

[Nørgaard Sørensen]

imod de tvangsforanstaltninger over for unge, som er indbygget i mangelen på praktikpladser, og som gør, at disse unge ikke har mulighed for at færdiggøre deres uddannelse. Den sag vil vi jo altså også snart komme til at diskutere i folketinget på baggrund af nogle forslag, som regeringen agter at fremsætte, og som den har stillet i udsigt ved redegørelsen om ungdomsarbejdsløshed.

Det, vi imidlertid skal diskutere i dag, er det, som forespørgerne kalder forældede og bureaukratiske regler, som hindrer oprettelsen af praktikpladser og lærepladser. En smidiggørelse, effektivisering og hurtigere behandling af godkendelser vedrørende virksomheder, der ønsker at oprette lære- og praktikpladser, kan næppe lade sig gennemføre, medmindre man på den ene eller den anden måde fastsætter tidsfrister, der pålægger de faglige udvalg at handle hurtigere. I regeringens redegørelse står der:

» . . . at den nuværende praksis for de faglige udvalgs godkendelse smidiggøres, og at det skal sikres, at en afgørelse foreligger inden for en bestemt tidsfrist.«

Dette må for at kunne opfyldes sikkert ske ikke blot ved administrative foranstaltninger, som undervisningsministeren sagde, men også ved eventuel lovgivning, og det vil vi også i så fald være parate til.

Vi anser dette arbejde som en nødvendig del for at fremskaffe uddannelsespladser, og jeg vil gerne pege på et par områder, hvor der er tale om nogle positive tendenser efter vores mening.

Inden for Jernet ekspederes alle godkendelsesansøgninger af det faglige udvalgs sekretariat inden for 1-2 uger, og der er her tale om en midlertidig godkendelse, der knytter sig til den aktuelle sag, medens en endelig godkendelse finder sted senere på baggrund af virksomhedsbesøg.

Inden for HK-området er der, som jeg omtalte før, indgået en aftale den 21. januar mellem Dansk Arbejdsgiverforening og HK, og denne aftale indeholder for os at se både en smidiggørelse og en effektivisering af godkendelsesproceduren og af godkendelseskriterierne.

Der er altså bevægelse i dette spørgsmål blandt arbejdsmarkedets parter, og det synes jeg vi skal lægge vægt på. Arbejdsmarkedets parter er selv klar over, at der er en række bureaukratiske og administrative blokeringer,

som de også må være interesserede i at komme til livs, for ellers er det det, de får stukket i snuden, hver gang der er tale om mangel på lære- og praktikpladser.

De faglige udvalgs arbejde bør effektiviseres generelt, og vi mener, man bør sætte en generel, kort tidsfrist for ansøgninger om godkendelse. Hvis man ikke har hørt inden for en sådan tidsfrist, må svaret vel automatisk være et ja.

Ligeledes mener vi, at godkendelseskriterierne bør lempes og smidiggøres, uden at man sænker kvaliteten af uddannelserne. Endelig bør vi tilskynde til – og det var hr. Palle Simonsen også inde på – at praktikken i uddannelserne, det vil ofte sige i EFGs anden del, men altså også andre dele, kan tages på flere forskellige virksomheder, og ikke mindst hensynet til uddannelsens alsidighed gør en sådan kombination af flere praktiksteder til en meget fornuftig foranstaltning.

Sådanne foranstaltninger kombineret med en styrkelse af de faglige udvalgs sekretariat vil sikkert medføre en række positive resultater, men vi er i socialdemokratiet åbne over for andre forslag. Vi ønsker ikke, at administration og bureaukrati kan bruges som undskyldninger for mangel på lære- og praktikpladser, og derfor tror vi også, at en drøftelse af hele denne problematik med henblik på det, man kunne kalde en effektiv afbureaukratisering, hurtigt vil kunne finde sted, også i folketingets udvalg vedrørende ungdomsarbejdsløshed. Vi afventer også på dette område udspil fra regeringen, selv om undervisningsministeren allerede i dag har konkretiseret en række af de udspil, der kommer, og vi mener, at regeringens og partiernes forslag så må underkastes behandling i det særlige udvalg vedrørende ungdomsarbejdsløsheden.

Karen Højte Jensen (KF):

Der har i de sidste uger i pressen mere end til fulde været dokumenteret et fuldstændig tåbeligt bureaukrati omkring godkendelse af lære- og praktikpladser, ligesom en lang række oldnordiske krav er blevet afsløret som uantagelige forhindringer, som i sidste ende rammer de unge, der mangler en lære- eller praktikplads, for det er jo de unge, der bliver sorteper: alternativet for dem er ar-